

■ ERIKIN JA KRISTINAN
MAISEMISSA
Saarijärvellä 4

■ KATI HÄMÄLÄINEN
kansainvälisesti
tunnettu 8

■ MAARIT ROSCHIER
ja Suomi 100 11

■ SUKUSEURAN
joulukortit 11

Pääkirjoitus

Päätoimittajan helpottuneimpia hetkiä on yleensä se, kun lehden aineisto on lähetetty painoon. Työ on tehty. Tällä kertaa tuohon tunteeseen yhdistyi toisaalta surua ja toisaalta aika moista riittämättömyyden tunnetta.

Surua siitä, että varsinkin Henrikin sukuhaarasta oli useita muistikirjoituksia. Otamme sukuseuran piirissä osaa omaisten suruun.

Sukuseuran keskeisen perustajavoiman, Yrjö Sariolan, poismeno jätti jälkeensä paitsi tyhjiön myös kiitollisuuden elämäntyöstä suvun yhteen kokoamisesta. Oikeutemme ja velvollisuutemme on vaalia tuota perintöä.

Tuohon perinnön vaalimiseen liittyi Kivenjuurissa tällä kertaa isoja haasteita. Osa kirjoituksista piti jättää pois. Aineistossa oli mukana erittäin mielenkiintoista, huolella koottua, arvokasta työtä. Näitä olivat esimerkiksi Saarijärven sukutapaamisissa olleet esitykset. Anders von Bell oli tehnyt selvityksen Saarijärvellä vaikuttaneista Stenroth-sukuun kuuluneista papeista. Iikka O. Kauppinen puolestaan kuvaili Ylä-Savon sukujuuria.

Nämä ja muut samankaltaiset aineistot olisi saatava talteen. Valitettavasti ne kuitenkin toimivat huonosti lehden artikkeleina. Muodoltaan ne ovat pääosin pitkiä listauksia, jotka vievät paljon tilaa. Lukijalle ne voivat tuntua puuduttavilta lukea.

Mietin, voisimmeko valjastaa sukuseuran nettisivut paremmin tämän kaltaisen aineiston dokumentointiin. Tätä varmaan pohdimme tulevissa hallituksen kokouksissa. Jos siihen lähdetään, on ratkaistava monia käytännön kysymyksiä. Missä muodossa aineistoa olisi hyvä koota, mitä pelisääntöjä tarvitaan ja tarvitaanko joku erityinen vastuutoimijoiden joukko? Vai voisiko esimerkiksi historiatoimikunta ottaa asian vastuulleen?

Uskon, että monilla teistä on koottuna selvityksiä, joista olisi hyötyä toisille tutkijoille ja suvusta kiinnostuneille. Muistan esimerkiksi Eila Passojan muutaman vuoden takaisen koosteen Hartolan tilaisuudesta Erikin eri sukuhaarojen keskinäisistä avioliitoista. Upea selvitys, josta lehteen mahtui vain pieni osa. Loviisassa kuulumme Impi Hagströmin selostusta Erik Stenroth - Björksten yhteyksistä. Nekin kannattaisi julkaista yhteiseksi iloksi.

Sukuseura on tuonut ainakin meidän perheelle uuden tradition. Kokoonnumme taas yhteiseen adventtitilaisuuteen. Katso ilmoitus sivulta 18. Stenroth-suku näkyy tänä jouluna myös joulukorteissamme.

Hyvää joulua ja onnea vuodelle 2017.

Kaarina Wilskman
päätoimittaja

PS. Sukuseuran nettisivut toimivat taas. Pahoittelemme kesän aikana ilmennyttä toimintaongelmaa. Uusi osoite on <http://www.stenrothsukuseura.net/>

Kuva: Harriet Bruce

Sisältö

Pääkirjoitus:.....	2
Puheenjohtajalta: Toiminnan vuosi.....	3
Erikin ja Kristinan maisemissa Kesän tapaaminen Saarijärvellä ...	4
Kati Hämäläinen, kansainvälisesti tunnettu cembalisti, urkuri ja vanhan musiikin taitaja	8
Perheutisia	10
Maarit Roschier ja Suomi 100 ...	11
Onnittelemme.....	12
Otamme osaa suruun.....	14
Tapahtumia / Info	18
Sukuseuran joulukortit /Isännän- viiri ja -pöytästandaari	20

KANNEN KUVA:

Kati Hämäläinen Lähetyskirkossa.

Toiminnan vuosi

Vuoden 2016 aikana on ollut useita Stenroth-tapahtumia.

Ensimmäinen oli maaliskuussa SukuJutut-seminaarissa Hämeenlinnassa, jossa sukututkimuksesta kiinnostuneet sukuseuran jäsenet saivat innoitetta työnsä syventämiseksi.

Kesän alussa oli vuosikokoustapahtuma 11.-12.6. Saarijärvellä, joka otti stenrothit lämpimästi vastaan. Saarijärveläinen sukututkija Tiina Lindholm toivotti osallistujat hauskasti tervetulleiksi heti lauantai-sukupäivän alkajaiseksi ja saman päivän illalla nuori lausuja Juhani Salo jatkoi saarijärveläistä reipasta tyyliä ohjelmasuorituksessaan. Sunnuntain jumalanpalveluksessa rovasti Olavi Vuori puhui myös stenrotheista saarnasaan. Vierailu Kolkanlahdessa Runeberg-museossa vei suoraan historiaan, kun saimme paikan päällä kuulla kansallisrunoilijamme ja järven vastakkaisella rannalla olleen Erik Roschierin pappilan väen yhteydenpidosta.

Sukupäivään oli varattu myös sukutiedon jakamista. Sukututkija Anders von Bell oli tehnyt suuren työn Saarijärven Stenroth-pappien esittelyä varten. Iisalmelainen Iikka Kauppinen kertoi Sara-sukuhaaraan kuuluvista aikaisemmin tuntemattomista Costian-suvun jäsenistä ja veljekset Poikonen esittelivät Erik Stenrothin puolison Kristina Krokin sukua.

Kiitos Liisa

Vuosikokoukseen päättyi Liisa Sjöblomin pitkäaikainen toiminta seuran sihteerinä. On vieläkin tarve kiittää häntä suurenmoisesta työstä sukuseuramme hyväksi. Kolmeentoista sihteerivuoteen mahtuu paljon sukutyötä, joista päällimmäisenä on neliosainen Kvartetto-sukukirja, jonka aikaansaaminen ja toimittaminen on paljolti Liisan ansiota. Liisan haastattelu on tässä lehdessä.

Kuva: Matti Vaskelainen

Liisa on ollut kantava voima sukuseuran osallistumiselle Kuulutko sukuuni -tapahtumiin Vantaalla. Yhdessä Helena Kinasen kanssa hän on hoitanut jo kolme kertaa Stenroth-suvun osallistumista valtakunnallisessa sukuseurojen tapahtumassa.

Uutta kohti

Sukuseura hakee uutta sihteerää. Jos olet kiinnostunut tulemaan mukaan sukuseuran toimintaan ja sihteeriksemme, ota yhteyttä minuun. Sukutyö yllättää.

DNA-tutkimushankkeemme edistyy ja on hyvissä käsissä. Sitä ohjaa sukuseuramme jäsen, alan asiantuntija, kehitysbiologian professori Hannu Sariola avustajanaan hallituksen jäsen Maaria Puupponen.

Tervetuloa Stenrothien adventtitilaisuuteen lauantaina 26.11. klo 15 Helsingin seurakuntien Annankulmassa Annankatu 14 D Helsingissä.

Marjatta Salonen
Stenroth sukuseuran puheenjohtaja
marjatta.salonen@welho.com

JÄSENLEHTI JULKAISIJA
Stenroth sukuseura ry

TOIMITUS
Kaarina Wilskman
päätoimittaja

VIESTINTÄTOIMIKUNTA
Theo von Bell
Marjatta Salonen
Juhani Törmänen
Kaarina Wilskman

OSOITE
Kivenjuuret
c/o Kaarina Wilskman
Kartanontie 6 D 41,
04430 Järvenpää
eila.wilskman@outlook.com
puh. 050 439 3180

KOTISIVU
www.stenrothsukuseura.net

PANKKI
Stenroth Sukuseura ry
Handelsbanken
FI 3231313001246594

OSOITETIEDOT
Pyydetään ilmoittamaan
sukuseuran jäseniäsihteerille:
Theo von Bell
Joukahaisentie 23
04230 Kerava
theo.bell@bastu.net

PAINOS
500 kpl

TAITTO JA PAINO
Printek, Keuruu

Rovasti Olavi Vuori kertoi Saarijärven kirkosta ja seurakunnasta kiinnostuneille kuulijoille.

TEKSTI: JAN SUNDMAN | KUVAT: JAN SUNDMAN, MARKETTA STENROTH JA KAARINA WILSKMAN

Erikin ja Kristinan maisemissa

Kesän tapaaminen Saarijärvellä

**Sukuseuran vuosikokoustapahtuma kokosi 11. – 12.6.2016
Saarijärvelle luonnon helmaan yli 70 stenrothilaista.**

Tilaisuuden aluksi kokoonnuimme laulamaan viirilaulun. Sen jälkeen Saarijärven kasvatti, sukututkija **Tiina Lindholm** runoili Stenroth suvun tervetulleeksi Saarijärvelle. Tulimmehan tutkimaan sukumme historiaa Erikin ja Kristinan ensimmäiselle yhteiselle kotiseudulle.

Anders von Bell kertoi Stenroth-suvun pappien yhteyksistä Saarijärvelle (esityksen yhteenveto julkaistaan myöhemmin www.sukuseurastenroth.net). Kirkkohera Nils Benjamin Krook syntyi Viipurissa 1665 ja saapui Saarijärvelle niin ikään Viipurissa 1676 syntyneen Margaretha Cuperthin kanssa. Heidän tyttärensä Kristina

Krook syntyi Saarijärvellä 26.12.1708. Hän avioitui vain 15-vuotiaana vänrikki Erik Stenrothin kanssa 1723. He asuivat yhteiselämänsä alkuajat Saarijärvellä.

Kristinan suvun historiaan meitä johdatteli myös Krook -tuntija **Antti Poikonen**, Poikosten seurasta. Seuralle jäi muistoksi sukukartta. Täydensimme myös Intermezzosta ja Kvartetosta puuttuvia sukuoksia. **Iikka Oskari Kauppinen** Iisalmesta kertoi ”Masalin-Kostian-Costian” laajasta Costian-Kostian -sukuhaarasta. Hän luovutti tietopaketin Saran Savon suvuista sukutietovastaava Maaria Puupposelle.

TAVAROIDEN ARVO

- 1750-luvulla 2 lakanaa vastasi arvoltaan lypsylehmää
- 12 hopealusikkaa vastasi noin 14-15 lehmää
- Lapinjärven kirkkoherran kodissa oli 1700-luvun lopulla:
81 paria lakanaa, 35 peittoa, 68 tyyntä, 32 pöytälinaa
joista pisimmät olivat 7 metria ja 21 tusinaa ruokaliinoja.

Anders von Bell oli tehnyt mittavan selvitystyön etsiessään tietoja Stenroth-suvun pappien yhteyksistä Saarijärvelle. Kooste selvityksestä julkaistaan www.sukuseurastenroth.net.

Uusia ja vanhoja piirustuksia

Sukuhistorian ansiokkaiden Krook-katselmusten jälkeen kaipasimme jo kevennyttä. Piirustuskisassa Outi Ristolainen innosti nuorimpia piirtämään. Monet valitsivat viihteen maastoleikin, suunnistus-tehtävän Summassaaren maastossa.

Joulukorttikilpailussa Theo von Bell esitteli Sam von Bell'n joulukorttisarjan ja pääsimme valitsemaan suku-seuralle oman joulukortin.

Runebergin vaiheita

Illalla nautimme Summassaaren herkuista. Juhani Salon taidokas esitelmä kotiopettaja Johan Ludwig Runebergin ajan-kuvasta ja elämästä hauskuutti osallistujia. Kansalliskirjailijamme J. L. Runeberg viihtyi Juliana Roschierin seurassa. "Nana" viihdytti ja perehdytti kirjailijaa paikkakuntaan. On arvioitu olleen kiintymyssuhteita vaikka "Nana" oli Runebergiä selvästi vanhempi.

Runeberg-teema jatkui vielä sunnuntaina, kun meillä oli mahdollisuus vierailulla J. L. Runebergin Säätyläiskotiin somistettuun museoon. Kolkanlahdessa aistimme idyllin ja kodin lämmön seinien sisällä ja vehreällä pihalla.

Sunnuntaina osallistuimme myös Saarijärven kirkossa jumalanpalvelukseen. Rovasti Olavi Vuori saarnasi, tekstin luki Eija Harju (S). Kirkkomaalta löytyi sukuun kuuluvien henkilöiden muistokiviä.

Vuosikokouksen kuulumisia

Vuosikokous pidettiin sunnuntaina kirkkoretken jälkeen. Sukuseuran sihteeri Liisa Sjöblom (N) jäi pois sukuseuran hallituksesta 10 vuoden jälkeen ja 13 vuoden sihteerityön jälkeen. Kiitimme Liisaa pyyteettömästä ja sitoutuneesta työstä seuran hyväksi. Liisa Sjöblom kiitti sukuseuraa antoisista vuosistaan.

Sukuseuran työhön ansiokkaasti osallistuneita Pertti Toukomaata (H), Vesa Toukomaata (H) ja Jan Sundmania (S) kiitettiin ja heille luovutettiin kiitokseksi standaarit.

Puheenjohtaja Marjatta Salonen esitteli toimintasuunnitelman, joka sisälsi mm. DNA-tutkimusten aloittamisen sekä alasukujen yhteistyön tiivistämisen.

<< *Ohjelmatoimikunnan vetäjä Jan Sundman sai standardin.*

Hallitukseen valittiin

Marjatta Salonen (K), Maaria Puupponen (K), Theo von Bell (H), Juhani Törmänen (H), Risto Ikäheimo (S), Jan Sundman (S), Mimmi Sjöblom (uusi) (N) ja Marketta Stenroth (N).

Matkalla säätyläiskotiin. Taustalla kuljettajamme Tero Toukoma. Vasemmalta Helmi Saarisalo, Simo Härkönen ja Seija Lahtinen ja edessä Elsa Peura.

Liisa Sjöblom sai kiitokseksi työstään sukuseuran hyväksi ja muistoksi Jokipiin Pellavan kylpypyyhkeitä. Marjatta Salonen luovutti lahjan.

AVAUSSANAT

Täällä' pidetään kai suvikokous Stenrothin suuren suvun?
Näet kaikk' on päälleen kietoneet niin hienon juhlapuvun!
Jo kaikui laulu, nousi lippu salkoon korkeaan,
näin tilaisuutta yhdessä ryhdyttiin avaamaan.
Saan kunnian nyt lausua mä sanan, ehkä kaksi,
ei Runeberg'kään pistää vois kai mua paremmaksi,
kosk' oonhan neito Saarijärven – en Liisa, mutta Tiina.
Mä täällä synnyin, opin sain ja paljon rikkauksia,
jotk' luonto sekä kulttuuri voi ihmiselle antaa,
myös ystäviä rakkaita, joit' mielessäin voin kantaa.
Maestrot Nisula ja Viitasalo he soittamaan mut loihti,
ja Pullistuksen riveissä mä palkintoja voitoin.
Ol' kirjastokin tärkeä mulle, lukemista piisas,
sanataiteen äärelle oma emo fiksust' viissas.
Tää kaikki koitui parhaaksein, kun maailmalle kuljin,
ja lähteissäni Paavon mannut sydämeeni suljin.
Mä tutkin tietoo päivisin ja sukua taas illoin,
tul' vastaan nimet, tarinat niin monenlaiset, silloin
mä innostuinkin keräämään ne kiintoisimmat jutut,
jo kohta esivanhempien kanssa oltiin hyvät tutut!
Ol' Raseja ja Poikosia, Krookkejakin riitti,
myös Stenrothit kivenjuurineen joku sukupuuhan liitti.
Vaan vielä kätköissä' arkistojen aarteita on monta,
ei päätä näy kai milloinkaan, ihanan loputonta
on tutkimus - se käden vie, jos pikkurillin antaa -
niin uro- kuin myös ilkteot täytyy esiin kantaa.
Nyt teille, arvon "Kivenjuuret", toivon kaikkee hyvää,
siunausta juhlapäiviinne ja yhteyttä syvää.
Viel' kiitän tästä kunniasta; sain lausuu riimin, kaksi,
vaan Johan Ludvig - tunnustan - ois' tullut voittajaksi!

Sipoon Martinkylässä 1.6.2016

Tiina Lindholm

Lopuksi kokoontuimme Summassaaren pihalle yhteiskuvaan.

Tule mukaan Stenroth sukuseuran toimintaan ja ryhdy yhdistyksemme sihteeriksi

Saat samalla mielekkään harrastuksen ja voit perehtyä sukututkimukseen. Pitkäaikainen sihteerimme Liisa Sjöblom keskittyy nyt muihin tehtäviin ja haemme uutta sihteerä.

Hallitus kokoontuu 5 – 6 kertaa vuodessa. Toimit kokousten sihteerinä ja avustat puheenjohtajaa kokousvalmisteluissa. Jäsensihteerä on erikseen.

Ota yhteyttä sukuseuran puheenjohtajaan marjatta.salonen(at)welho.com, joka kertoo sinulle tehtävästä.

Sukuseuran nettisivut

Pahoittelemme, että seuran nettisivut eivät ole toimineet nyt muutamaan kuukauteen. Syynä ovat olleet sivujen domainiin liittyvät ongelmat. Ne on nyt ratkaistu verkkotunnuksen muutoksella.

Vanhat tutut sivut löytyvät nyt osoiteella

www.stenrothsukuseura.net.

Kati Hämäläinen

kansainvälisesti tunnettu cembalisti, urkuri ja vanhan musiikin taitaja

Kati Hämäläinen (69) on palkittu taiteilija ja vanhan musiikin esittämisen ja koulutuksen tienraivaaja Suomessa. Hän on cembalisti, urkuri ja musiikin tutkija.

Kuva: Heikki Tuuli

Kati Hämäläinen (Intermezzo 4265, Kvartetto Nilsin kirja 219) suoritti musiikin tohtorin taiteellisen tutkinnon Sibelius-Akatemiassa vuonna 1993 aiheenaan Ranskan barokin cembalo- ja urkumusiikki.

Kati Hämäläisen ensimmäinen soitin oli piano. Luokkatoverinsa kautta hän pääsi kouluaikanaan myös kokeilemaan urkujen soittoa Helsingin metodistikirkossa. Isä järjesti koululaiselle urkutunteja, jotka jatkuivat Sibelius-Akatemian nuoris-osastolla.

Ylioppilastutkinnon jälkeen Kati opiskeli urkujensoittoa ensin Sibelius-Akatemian kirkkomusiikki-osastolla. Sivuaineekseen hän valitsi cembalon, sillä hänellä oli palava innostus vanhaan musiikkiin. Hyvin pian Kati totesi että cembalonsoitto vaati jakamatonta huomiota ja vaihtoi pääinstrumenttinsa cembaloksi. Cembalonsoiton korkeimman kurssitutkinnon hän suoritti ensimmäisenä Suomessa. Ensikonserttinsa hän piti Sibelius-Akatemian konserttisarjassa vuonna 1973.

Opinnot jatkuivat sitten Lontoossa Royal Collegessa. Korkeatasoista opetusta hän sai myös Kenneth Gilbertiltä useilla mestarikursseilla. Lontoossa Kati opiskeli myös cembalonrakennusta tutustuakseen soittimeensa perinpohjaisesti. Hän pääsi harjoittelemaan Michael Thomasin soitinkokoelman historiallisilla soittimilla, jolloin kävi ilmeiseksi, että moderni kosketinsoitintekniikka ei tehnyt oikeutta musiikille eikä soittimelle. Niinpä Kati ensimmäisenä Suomessa hankki itselleen historiallisen mallin mukaan rakennetun cembalon – näitä hänellä on ollut yhteensä yhdeksän erityyppistä – ja uudisti soittotekniikkansa vastaamaan 1600- ja 1700-lukujen musiikin ja soittimien tarpeita.

Esiintyvä taiteilija ja tutkija

Kati Hämäläisen taiteilijanura cembalistina kohtasi aluksi vaikeuksia. Niin sanottu vanha musiikki koettiin tuolloin yleisesti kurioositeetiksi eikä sillä ollut juuri sijaa normaalis-

sa konserttielämässä. Vanhan musiikin harrastaminen oli lähinnä amatöörien puuhastelua, ja monet ammattilaiset suhtautuivat siihen ivallisesti tai puhtaalla ylenkatseella. Sibelius-Akatemiasta ei voinut saada loppututkintoa cembalonsoitossa. Cembalonsoiton valinta katsottiin usein epäonnistuneen pianistin ratkaisuksi ja ”uudet” cembalotyyppit oudoiksi. Onneksi intohimo musiikkia kohtaan ja Lontoon positiiviset kokemukset antoivat Katille kuitenkin voimaa viedä uraa eteenpäin. Myös isä tuki tytärtään, mutta varoitti ammatin epävarmuudesta.

Opiskelun jälkeen Kati Hämäläinen opetti cembalonsoittoa Sibelius-Akatemiassa ja kehitti alalle oman opetusohjelman. Hän toimi tuntiopettajana, dosenttina ja yliassistenttina ja oli tohtorikoulussa

>> *Kati Hämäläinen soittaa Altenburgin linnan kirkon urkuja, joita myös J S Bach on soittanut.*

alansa kehittäjä, arvioija ja ohjaaja. Hänestä tuli vähitellen esiintyvän taiteilijan ohessa myös tutkija. Häntä kiinnostivat erityisesti 1600–1700-lukujen musiikki sekä se, miten vanhaa musiikkia aikoinaan esitettiin. Täten Katista tuli vanhan musiikin esittämiskäytäntöjen huippuosaaja. Hän on julkaissut alalta useita kirjoja ja artikkeleita.

Kun kokemusta vanhan musiikin ammatissa oli kertynyt jo runsaasti, Kati palasi uudelleen urkujen pariin, mutta nyt erityisesti renessanssin ja barokin musiikin alueella. Cembalon soittotekniikkaa ja historiallisten esittämiskäytäntöjen tietoja ja tietysti vanhan musiikin muusikon kokemusta pystyi soveltamaan erinomaisesti historiallisesti mallien mukaan rakennettujen tai alkuperäisten urkujen soittamiseen. Kati onkin Kotkan kansainvälisen urkukilpailun taiteellinen johtaja ja sen tuomariston puheenjohtaja.

Kati Hämäläinen on pitänyt lukuisia solistikonsertteja ja esiintynyt kamarimuusikkona erilaisissa kokoonpanoissa. Hän on myös toiminut orkestereiden solistina ja yhtyeenjohtajana niin Suomessa kuin monissa muissa Euroopan maissa. Hän on lisäksi nauhoittanut esityksiään useiden eri maiden radioyhtiöille. Kati haluaa nostaa esille erityisesti 1600-luvun ranskalaisen orkesteri- ja kuoromusiikin mukaan luettuna saman ajan gregoriaaninen laulu, joiden esittämiseen hän on perustanut johtamansa laulu- ja soitinyhtyeen Plein-Jeu. Vuonna 2006 hänet palkittiin Barokkienergia-palkinnolla ansiokkaasta ja monipuolisesta toiminnastaan vanhan musiikin parissa.

Entä nyt?

Eläkkeelle siirtymisensä jälkeen (2015) Kati Hämäläinen on voinut paneutua myös rakkaaseen käsityöharrastukseensa ja eri maiden tekstiileihin. Hän on perehtynyt aasialaiseen tekstiilikulttuuriin, minkä ansiosta hänet kutsuttiin joitakin vuosia sitten työryhmään suunnittelemaan näyttelyä Kaakois-Aasian tekstiileistä Tampereen Museokeskus Vapriikissa. Aasian lisäksi hänen toinen matkailukohhteensa on pohjoisessa: hän on käynyt Grönlannissa ja useaan kertaan Huippuvuorilla.

Kati Hämäläinen on naimisissa toimittaja Hannu Taanilan kanssa. Hänellä on kaksi lasta, tytär ja poika.

Vahva musiikkiperintö kotoa

Kati Hämäläisen isä oli tunnettu muusikko, kapellimestari ja säveltäjä Olli Hämäläinen eli Olli Häme, jonka tanssi- ja jazzorkesteri oli aikoinaan tunnettu Suomessa. Sitemmin hän oli TV2:n ohjelmapäällikkö.

Isoisä Väinö Hämäläisestä olisi yhtä hyvin voinut tulla muusikko kuin taidemaalari, mutta kuulon huonontuminen esti muusikon uran.

Isoisän isä Lauri Hämäläinen puolestaan oli Helsingin Vanhankirkon urkuri ja säveltäjä. Hänestä ja hänen puolisonsaan Emma Fredrika Kekonista kerrotaan Kivenjuuret-lehden numerossa 25 vuodelta 2010. He kuuluvat Nilsin sukuhaaraan.

Hämäläiset kasvattivat perheessään myös Oskar Merikannon kuin omansa poikanaan.

Perhe uutisia

Lasse, Linda, Miika, Anette, Henry, Tuire, Mervi, Berit, Theo, Hans, Cecilia, Conny, Poku, Martin, Helena, Lena, Christer, Johanna, Anne, Pauliina, Eiša, Lella, Eero

TEKSTI: HELENA KINANEN

Serkkutapaaminen: Armas ja Toini von Bellin lastenlapset koolla

Iloinen puheensorina täytti helsinkiläisen ravintola Laulumiesten kabinetin huhtikuuisena lauantaina, kun Toini ja Armas von Bellin (H 755) lastenlapsia oli koontunut serkustapaamiseen.

Toini ja Armas von Bellillä oli kymmenen lasta: viisi tyttöä ja viisi poikaa. Heillä on yhteensä 26 jälkeläistä. Toini-äiti olikin aikoinaan reipas ja ahkera matkailija, kun hän pitkiä ja joskus jopa vaarallisia reittejä matkusti tapaamaan lapsiaan ja lapsenlapsiaan, sillä kolme tytärtä oli perustanut perheensä Ruotsiin ja yksi Pohjois-Norjaan.

Kaiken kaikkiaan paikalla oli tasan 50 prosenttia serkuksista. Ikähaitari oli 70–24 vuotta. Suunnittelussa otettiin huomioon, että ohjelmaa ei varattu liikaa, vaan keskinäiselle juttelemiselle jäi kunnolla aikaa.

Theo von Bell lausui tervetuliaissanat sekä ruotsiksi että suomeksi, ja Helena Kinanen oli laatinut leikkimielisen tietokilpailun Toini ja Armas von Bellin elämänvaiheista. Näin nuoremmatkin serkut ja serkkujen puoliset pääsivät tutustumaan heidän värikkäisiin vaiheisiinsa.

Tallista tuotteiksi

Helena ja Timo Siukosen Siukosetti Toivakassa yhdistää alpakka- ja koirienkasvatuksen sekä printtimedian.
Kuva: Joel Jyrinki.

Henrikin sukuhaaran Helena Siukonen on saanut vuosikymmenen kestäneen alpakankasvatustyönsä siihen pisteeseen, että tuotantoprosessi tallista tuotteeksi on vihdoinkin valmis.

Helenan alpakkatilan nimi on Villa Sarrit, jonka nimissä hän myös myy vasioja tai aikuisia kysynnän mukaan. Alpakka on laumaeläin, ja sen vuoksi myyjä aina varmistaa, ettei eläin joudu elämään yksin. Eläimiä syntyy vuosittain lisää 1–2.

Tuotantoketjussa keritsijä käy keväällä Toivakassa ajamassa turkin, villat kehrätään langaksi ja lopuksi ne muuttuvat tuotteiksi ahkerien kutojien alihankintaverkossa. Tuotteiden luettelo on pitkä: hartiahuiveja, ranteen- ja säärenlämmittämiä, sukkaa, lapasia, myssyjä niin vauvoille kuin vaareillekin.

Bretagnenbasseteja Helena kasvattaa nimellä Easeful Kennel. Vaikka koirien kasvatusta on jäänyt taustalle, se ei ole loppunut. Jalostustyö on jatkunut hiljaksen ja pentuja on edelleen myynnissä.

Voiko eläintenkasvatusta ja printtimediaa yhdistää liiketoiminnassa?

Helena ja Timo Siukonen miettivät vuosia kysymystä. Vastaus oli aina ei. Keski-Suomen ely-keskuksen yrittäjäkurssin jälkeen he muuttivat mieltään. Syntymässä on erikoinen kaksijakoinen työyhteisöliittymä Siuko-Setti, joka jakaantuu Helenan eläin- ja Timon julkaisu- toimintoihin.

”Työmme ei tähtää suuriin voittoihin eikä merkittävään liiketoimintaan, vaan jatkamme harrastuksiamme verottajalle mieleisessä muodossa”, Timo kertoo. Pariskunta pääsi viime talvena mukaan EU:n maaseuturahaston avustamaan mikroyritysten näkyvyyden kohentamishankkeeseen. Nettisivut www.siukosetti.fi ja sähköpostiosoitteet etunimi.sukunimi@siukosetti.fi otetaan käyttöön joulukuun alkuun mennessä. ”Olemme tavoitettavissa ympäri vuorokauden.”

TEKSTI: MARJATTA SALONEN

Maarit Roschier ja Suomi 100

Pian alkavaa Suomen juhluvuotta 2017 on valmisteltu huolellisesti kaikkialla maassamme ja kohta suomalaiset laulavat ja tanssivat ilotulituksen mukana alkavaa juhluvuotta.

Maarit Roschier, Stenroth-suvun jäsen (Kvartetto K785) on ollut johtavalla paikalla näissä valmisteluissa. Hän on koordinoinut Helsingin kaupungin juhluvuoden tapahtumien ketjun, jossa on yli 50 ohjelmahanketta ja satoja tapahtumia.

Ensi vuoden aikana Helsingissä on kaupunkitapahtumia, urheilujuhlaa, kulttuurielämyksiä sekä ohjelmaa lapsille ja nuorille. Tavoitteena on rakentaa omannäköinen juhluvuosi, jossa voi tehdä asioita itse, oppia ja kohdata uutta tai juhlia vaan. Tärkeintä on, että vuosi ilahduttaa ja koskettaa ihmisiä niin, että siitä saa voimaa vuosiksi eteenpäin. Juhlinta alkaa uudenvuodenaattona Helsingin Töölönlahdella ja Ylen juhla-lähetyksessä koko Suomessa ja se päättyy joulukuussa konserttiin ja kirjastojen Suomi 100 -juhlaan.

Maarit on kokenut tapahtumajärjestäjä, sillä hän on ollut Helsingin kaupungin matkailu- ja tiedotustyössä sekä tapahtumien tuottajana yhteensä 30 vuoden ajan. Hän on Katarina Roschierin Wilhelm-pojan jälkeläinen.

Maarit tuottaa Helsingin ylipormestarin itsenäisyysjuhlan Finlandia-talossa, jonne kutsutaan kaupungin koululaisia. Kuvassa hän on juuri kukittanut tilaisuuden pitkäaikaisen juontajan Mikko Rantasen.

Tiedätkö, mitä sinun suvussasi tapahtui vuonna 1917?
Lähetä tieto Kivenjuuret-lehden toimitukselle os.
eila.wilskman@outlook.com 31.3.2017 mennessä.

TEKSTI: KAARINA WILSKMAN

Liisa Sjöblom 60 vuotta, sihteeri ja Kvartetton päätoimittaja

Keväällä 60 vuotta täyttäneen Liisa Sjöblomin Kvartetto sukukirjasarjan päätoimittajuus ja yhdistyksen sihteerin tehtävien tarkka hoitaminen ovat jättäneet hienot jäljet.

Liisa kertoo syntyneensä Toijalassa rakennusyrittäjän Kauko ja Hely Haaralan (os. Helpiö) perheeseen, jossa oli jo kolme poikaa. Yhteys Stenroth-sukuun syntyi, kun hän avioitui Nilsin Kekonin sukuhaaraan kuuluvan Jaakko Sjöblomin kanssa (N 322). Perheeseen syntyi kolme lasta: Mimmi (30 v.), Sini (28 v.) ja Jonni (26 v.). Perhe asui nuorimmaisen syntyessä kolme vuotta Tanskassa miehen työn vuoksi.

Sukututkimus vei mennessään

Taloustieteitä ja informatiikkaa opiskelleen Liisan on työelämä vienyt opettajaksi nyt viimeksi Hämeen ammattikorkeakouluun. Juustohöylän leikkausten vuoksi opetustunnit koulussa vähenivät 17 vuotta sitten ja Liisa kertoo miettineensä, mitä vapaa-ajallaan tekisi.

”Silloin aloitin sukututkimuksen. Olinhan kuullut paljon sukutarinoita miehieni äidiltä Leenalta os. Schroderukselta. Netissä löysin Stenroth sukuseuran sivut ja lähetin sinne kyselyn.”

Kahden minuutin kuluttua kyselyn lähettämisestä soi Liisan puhelin ja Timo Siukonen toivotti tervetulleeksi sukuun.

”Siitä sitten yhteistyö Stenroth sukuseuran kanssa alkoi. Vuodesta 2003 hoidin sukuseuran sihteerin tehtäviä aina viime kesään asti. Matkan varrella minulle tulivat myös jäsensihteerin tehtävät Liisa Kivijuuren jälkeen.”

Kvartetton päätoimittajaksi

”Toimin myös sukuseuran historiatoimikunnassa, jonka takia sitten päädyin Kvartetto-kirjojen toimittajaksi. Kvartetto-kirjat ovat historiatoimikunnan (Ville Palola, Jaakko Pihlaja, Maaria Puupponen ja Pertti Toukoma) yhteistyön tulos. Ilman heitä kirjoja ei olisi valmistunut. Kiitän vielä kaikkia yhteistyöstä. Kirjaa tehdessä en ollut enää ansiotyössä, joten minulla oli aikaa kirjan kokoamiseksi.”

”Olen myös välittänyt sukulaisten arkistoja Stenroth-arkistoon Jyväskylän maakunta-arkistossa. Muistuttaisin siitä, että arkisto on kaikille sukulaisille tarkoitettu. Jos et tiedä mitä vanhoille asiakirjoille tekisit, lähetä ne Jyväskylään tai pyydä sukuseuraa tekemään se. Tänä sukuseuratyö jatkuu arkistojen tutkimisella.”

TEKSTI: JAN SUNDMAN

Säntillinen Ville Palola – pohjalainen sukuseuran veturi

Viime keväänä 80 vuotta täyttänyt Ville on opettanut minulle, miten verkostoitumisella kerätään tehokkaasti sukutietoja. Sukulainen tuntee sukunsa.

Ville on syntynyt Nivalassa – tehnyt elämäntyönsä Oulussa. Tutustuin häneen hänen järjestämässä sukujuhlassa Nivalassa 2004. Pohjanmaan juurevan hartaissa tunnelmissa Ville jäi mieleeni malliesimerkkinä tapahtuman tekemisestä. Vertaansa vailla olivat esimerkiksi ne kaksi Stenroth-suvulle sävellettyä kantateosta: Riku Niemen säveltämä Stenrothien juhlarimarssi ja Juha Piston säveltämä Stenrothien entraatta kahdelle trumpetilille ja patarummuille. -Ja esitystilannehan on nähtävissä

Intermezzon kannessa.

Villen rooli ja järjestelmällinen dokumentointityö ovat olleetkin ratkaisevasti mukana sukuseuramme upeissa julkaisuissa Intermezzo ja Kvartetto. Kvartetton Nilsin kirjasella on 230 Palolaa Villen laajasta suvusta!

Ville edustaa seitsemättä sukupolvea Erik Stenrothin jälkeen. Suku tarjoaa pitkän historian tien tähän päivään, paljon käänteitä ja vaiheita elämässä, joista Ville kertoo kiinnostavasti monessa artikkelissa Kvartetossa.

Onnea tohtorille

LitM Lauri Stenrothin (Kvartetto N 432) biomekaniikan väitöskirjan ”Structure and function of human triceps surae muscle and tendon in aging” tarkastettiin 2.9.2016 Jyväskylän yliopistossa.

Lauri Stenroth korostaa, että voimaharjoittelulla on tärkeä rooli liikkumis- ja toimintakyvyn ylläpitämisessä ikääntyessä. Stenroth kannustaa erityisesti pohjelihasten kehittämiseen. Yhden tai kahden jalan varpaillenousut oman voimatason mukaisesti ja pohjelihasten harjoittaminen kuntosalilla on suotavaa.

Väitöskirja on luettavissa osoitteessa <https://jyx.jyu.fi/dspace/handle/123456789/50959>

<< Lauri Stenroth toimii tutkijatohtorina Itä-Suomen yliopistossa. Vasemmalla väitöstilaisuuden kustos professori Taija Juutinen. Oikealla vastaavaittäjä professori Bill Balzopoulos Liverpoolista.

Sukuseuran mukana Kuulutko sukuuni -tapahtumassa

Vantaan Hiekkaharjussa järjestettiin jo 17. kerran Kuulutko sukuuni -tapahtuma 8.-9.10. Sukuseura oli kolmatta kertaa mukana omalla osastolla.

Tapahtumassa saivat neuvoja niin aloittelevat sukututkijat kuin edistyneemmätkin luennoilla muun muassa kaupunkien käsityöläisistä, henkikirjoista, köyhäinhoidosta ja sosiaaliturvasta. Uusinta sukututkimuksen alalla edusti luento geneettisen sukututkimuksen perusteista.

Entiset sukuseuran hallituksen jäsenet Helena Kinninen ja Liisa Sjöblom esittelivät sukuseuran osastolla sukuamme. Uudet sukuseuran joulukortit olivat myyntimenestys.

Liisa Sjöblom
kunniajäsen nro 3

Otamme osaa suruun

Yrjö Sariola

Stenroth sukuseuran ensimmäinen puheenjohtaja ja ainajäsen, piispa Yrjö Sariola (H 842) kuoli pitkän sairauden murtamana 10. syyskuuta 2016 Jyväskylässä 84 vuoden ikäisenä. Hän syntyi 1. kesäkuuta 1932 Laukaassa kuopuksena jyväskyläläisen pankkivirkailijan Veikko Sariolan ja kansakoulunopettaja Elsa o.s. Stenrothin perheeseen.

”Sukuseura ei ole mikä tahansa yhteisö, jonka jäsenet kuuluvat yhteen. Olennaisinta sille on sukupolvesta toiseen kulkeva, samaa sukua olevien ihmisten ketju, joka omassa suvussamme lähti liikkeelle 1700-luvun alkupuolelta Erik Stenrothista ja hänen puolisoistaan Kristina Krookista”, Sariola kirjoitti 2014

Kivenjuurissa. Hän oli keskeisessä roolissa ennen ja jälkeen sukuseuran perustamiskokouksen 10. kesäkuuta 2000 Suomenlinnassa.

Kivenjuurien artikkelissa Sariola luonnehti sukuseuran perustamista viisaaksi päätökseksi kaiken yksilöllisyyttä ylikorostavan elämänsäityksen keskellä. ”Meillä stenrothilaisilla on syvälle suomalaiseen maaperään ulottuvat juuret, jotka pitävät meitä pystyssä vaikeisakin elämänvaiheissa.”

Lapsuus- ja nuoruusvuosina Yrjö Sariolasta tuli pesunkestävä keskisuomalainen ja jyväskyläläinen. Osaton tässä kehityksessä ei ollut Jyväskylän Lyseo, jonka opettajakunta piti huolen sivistyksen, kulttuurin ja oppineisuuden juurruttamisesta poikaoppilaisiin. Lukukausien aikana Sarioloilla toimi koulukortteeri, jossa yhteinen läksyjen luku ja musisointi kuuluivat luontevasti arkeen. Tuona ajanjaksona hänen sydämeensä kylvettiin su-

kurakkaus ja sosiaalisuus.

Sariola vihittiin papiksi 1957 ja Lapuan piispaksi 1975. Teologian tohtoriksi hän väitteli 1967 saarnaopista. Hänelle olivat läheisiä jumalanpalveluksen uudistaminen ja kirkkomusiikki. Hän esimerkiksi toimi jumalanpalvelustoimikunnan ja käsikirjakomitean puheenjohtajana.

Vaikka virkatoimet pitivät energistä piispaa liikkeellä jatkuvasti, hänellä oli aina aikaa sukulaisille, joita hän jatkuvasti kastoi, vihki ja siunasi haudan lepoon.

Jäätyään eläkkeelle 1995 Yrjö Sariola muutti vaimonsa Anna-Maijan kanssa Lapualta Jyväskylään, jossa hän lapsuutensa maisemissa sai soittaa musiikkia, kirjoittaa kirjoja, osallistua kulttuurierientoihin ja seurakunnan toimintaan.

Teksti: Timo Siukonen,
Yrjö Sariolan sisaren poika

<< Erityisen merkittävällä tavalla Sariola osasi ohjata sukulaisia yhteen yli sukuhaarojen ja ikäluokkien. Hän oli kaiken aikaa sukuseuran henkinen isä ja hallituksen tukija. Ilman hänen panostaan sukuseuraa ei olisi olemassakaan. Puheenjohtajana hän luotsasi asioita hienosti, varmasti ja pitkäjänteisesti läpi vaikeuksien.

Salme Siukonen

Laukaan Pellosniemen pappilan vanhin jälkeläinen Salme Siukonen (s. Sariola, H 817) kuoli 18. kesäkuuta 2016 Vantaalla 93-vuotiaana pitkään sairastettuaan. Hän oli syntynyt 19. tammikuuta 1923 Jyväskylässä.

Salme Sariola varttui lapsuudessa Veikko-isän lehtimies- ja pankinjohtajaperheessä, kävi kansakoulun Puistokoulussa ja oppikoulun Tyttölyseossa. Äiti, kansakoulunopettaja Elsa o.s. Stenroth pyöritti perheen arkea viiden lapsen kotiäitinä. Sota-aikana hän oli valmis lotan töihin, ensin 16-vuotiaana juoksutyttönä ja myöhemmin lääkintälottana. Ylioppilaaksi hän kirjoitti 1943 ja valmistui ekonomiksi 1945.

Huhtikuussa 1945 hänen elämänsä astui Yhdysvalloissa syntynyt, Lahdessa kasvanut valokuvaajan poika, ekonomi Pentti Siukonen. Häitä vietettiin 6. tammikuuta 1946 Jyväskylässä. Nuori pari perusti kodin Helsinkiin, mutta palasi helmikuussa 1948 Jyväskylään kahdella pojalla vahvistuneena. Muuttokuorma tuotiin Vapaudenkadulle, josta perhe siirtyi pian uuteen Schaumanin taloon Heikinkatu 4:ään.

Salme Siukonen kasvatti viisi lastaan yksilöllisesti, hellästi ja kannustavasti. Schauman, mieskuoro Sirkat, Kaarnarinteen huvila, rengasmatkat, klassinen musiikki ja sukujuhlat rytmittivät perheen vuotuista arkea. Salme Siukonen hankki lisäansioita kieltenopettajana

Keski-Suomen keskusammattikoulussa ja yksityisopettajana Heikinkadulla.

Schaumanin pääkonttorin siirryttyä 1965 Helsinkiin Siukosten Jyväskylän aikakausi päättyi. He asuivat ensin Niemenmäessä ja vuodesta 1970 Vantaan Myymäessä. Salme Siukonen jäi leskeksi 1978, minkä jälkeen hänen roolinsa muuttui. Hän hyödynsi erinomaista kielipäätään suomentamalla Otavalle tv-sarja Dallasin näyttelijän Victoria Principalin *Body Principalin* (1983) ja ruotsalaisen tietokirjailijan Sven-Anders Sölvebornin *Stretching-venyttelyn* (1986).

Isoäitinä ja isoisoäitinä Salme Siukonen pääsi oikeuksiinsa. Hänellä oli uskomaton kyky ottaa kaikenikäiset lapset haltuunsa. Lajivalikoimiin kuuluivat jalkapallot, frisbeet, petanquet, tikat, nuket, perinnelei-

kit ja mitä erikoisimmat yllätykset. Hänen fysiikkansa kesti hurjaa menoa yli kahdeksankymmppiseksi asti sieniretkiä ja huvilakäyntejä myöten.

Salme Siukonen ei elänyt vain jälkikasvulleen. Hänellä oli laaja tuttavapiiri ja muutama sydänystävä, joiden kanssa tehdyt ulkomaan matkat tuottivat iloa.

Sukurasitus, Alzheimerin tauti, hiljensi hänen vauhtiaan askel kerrallaan, kunnes siirto hoivakotiin oli välttämätön 2011. Siellä järjestetyssä 90-vuotisjuhlassa päivänsankari oli vielä hyvässä vedossa.

Teksti: Timo Siukonen,
Salme Siukosen poika

>> *Stenrothin suvun vahva kanto oli juurevasti keskisuomalainen ja humanisti, joka osoitti lähimmäisen rakkautta mieluummin käytännön tekoina kuin juhlapuheiden sanoina.*

Markku Siukonen

Tunnettu urheilukirjailija Markku Siukonen (H820) kuoli 14. toukokuuta 2016 Muuramessa pitkälliseen sairauteen 68-vuotiaana. Hän oli syntynyt 2. helmikuuta 1948 Helsingissä.

Siukonen oli suomalaisen urheilukirjallisuuden monitoimimies, ensimmäinen ja mahdollisesti myös viimeinen päätoiminen urheilukirjailija, joka oli tuottamassa yli 140 urheilukirjaa, mikä on lajissaan Suomen ennätys. Hänen uransa alkoi Scandia Kirjat Oy:ssä 1971 ja kesti 43 vuotta. Suurimmat menestykset hän saavutti kirjasarjoillaan *Suuri olympiateos*, *Urheilun vuosikirja* ja *Urheilumme kasvot*. Suuri Olympiateos valittiin 1994 vuoden urheilukirjaksi 1988, vuosikymmenen urheilukirjasarjaksi 1994 ja kaikkien aikojen urheilukirjaksi Suomessa 1994. Urheilun vuosikirja oli vuoden urheilukirja 2000.

Kansainvälinen olympiakomitea myönsi hänelle Olympic movement unity-palkinnon 1995, Suomen Urheilumuseosäätiö kunniakirjan pit-

käaikaisesta työstä suomalaisen urheilukirjallisuuden parhaaksi 2013 sekä opetus- ja kulttuuriministeriö Pro Urheilu -mitalin 2015. Suomen olympiakomitean ansioristin hän sai 2007 ja Suomen tietokirjailijat ry:n tietokirjailijapalkinnon 2010.

Stenrothin sukuseuran tilaisuuksiin hän osallistui aina, kun jaksoi ja ehti. Jos hän ei jaksanut eikä ehtinyt, hän oli läsnä ajatuksin. Monet kirjoitukset ovat nähneet päivänvalon paitsi Stenrothien sukukirjoissa ja Kivenjuurissa, myös hänen perheensä ja Kaarnarinteen huvilan lukemattomissa yksityisissä julkaisuissa.

Keväällä 2014 Siukonen ilmoitti Helsingin Sanomien haastattelussa päättäneensä lopettaa urheilun tietokirjojen tekemisen, koska hänellä ei ollut elämässä kesken mitään muuta kuin lastenlasten kasvu.

Siukosen muistotilaisuudessa läsnäolijoita pyydettiin kiteyttämään hänen olemustaan yhdellä sanalla. Vastauksissa luki muiden joukossa: ainutlaatuinen, armon löytänyt, em-

Henkisyys, hengellisyys, luovuus ja luonnon ihmeet olivat Markku Siukoselle tärkeitä. Hän oli iloinen trubaduuri ja vankka Beatles-fani, joka ymmärsi myös klassisen musiikin.

paattinen, herkkä, huumorintajuinen, hyväsydäminen, monivivahteinen, rakastava, renessanssihahmo, sienikaveri, sydämellinen, syvällinen, terävä, tunteellinen, valoisa ja ymmärtäväinen.

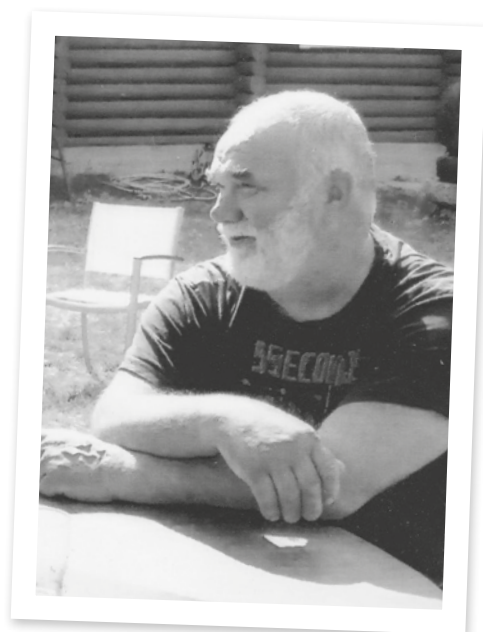
Teksti: Timo Siukonen,
Markku Siukosen veli

Suru-uutisia Nivalasta

Veljeni Unto Iisakki Mehtälä (Nilsin kirja, 809) nukkui pois pitkällisen sairauden uuvuttamana 26.7.2015. Hän oli syntynyt 22.12.1945.

Unto teki elämäntyönsä maanviljelijänä Myllykankaan isäntänä.

Suruviestin lähetti
Sakari Mehtälä

Osmo Kalpala

Osmo Kalpala (ent. Sarlin, K 182) (9.7.1925–12.9.2016) tunnetaan taitavana autourheilun, pujottelun ja syöksylaskun osaajana. Hän kuului Katarinan sukuhaaraan ja oli hyvin kiinnostunut Roschier-suvun juurista.

Alppilajien harrastus alkoi murto- ja pujottelu- ja syöksylaskun osaajana. Hän voittikin Grankullan IFK:n ensimmäiset pujottelukilpailut maaliskuussa 1946. Myöhemmin hän saavutti viisi akateemista pujottelumestaruutta ja hopeaa pohjoismaisissa akateemisissa pujottelumestaruuskilpailuissa vuonna 1952.

Lasketteluharrastuksen kautta Osmo Kalpala tutustui kilpa-autoilijana tunnettuun K. A. Ebbiin, joka houkutteli hänet autourheiluun. 1950-luvulla hyvin suosituissa taitoajokilpailuissa hän saavutti nk. suurmerkin, mikä oli arvostetuin kyseisessä lajissa myönnetty tunnustus. Hän piti tärkeänä, ettei kilpailumenestystä voisi lukea ylivertaisen kaluston avulla hankitun etulyönti-

aseman ansioksi ja valitsi siksi autokseen monien ylenkatsoman Ifan.

Vuonna 1954 Osmo Kalpala osallistui Eino Kalpala kartanlukijanaan ensi kerran Jyväskylän Suurajoihin, missä veljekset heti selviytyivät voitajiksi. He uusivat Suurajovoiton vielä vuosina 1956 ja 1958. Osmo Kalpalaa voi pitää Suomen ensimmäisenä maan laajuisesti tunnetuna rallitähdenä. Kalpaloista tuli myös ensimmäinen suomalaispari, joka pääsi kilpailemaan tehdastallin riveissä. Vuonna 1959 he starttasivat Monte Carlo Ralliin Citroenin joukkueessa.

Kalpala toimi Lions Club Helsinki Lautasaari-osaston presidenttinä, 107-B-piirin kuvernöörinä sekä Suomen Lions -liiton puheenjohtajana. Hän oli myös perustamassa Lautasaareen maailman ensimmäistä nuorison Lions-Clubia, Leo-Clubia. Hänelle myönnettiin Lions Club -järjestön kansainvälinen elinaikaisjäsenyys vuonna 1983.

Isän sairastuttua 40-luvun lopulla Osmo ja Eino joutuivat ottamaan vastuun Radiotukku Oy:stä. Vuoden 1963 lopussa veljekset perustivat Turenkiin Kalpalinnan hiihtokeskuksen.

Osmo Kalpala oli avarakatseinen, humaani ja läheistensä suuresti rakastama ihminen, joka vaikutti esimerkillään. Tasavallan presidentti myönsi hänelle Suomen Leijonan Ritarikunnan I luokan ritarimerkin vuonna 1984.

Lyhennys muistokirjoituksesta Helsingin Sanomissa 8.10.2016

Esa Illoinen ja Asmo Kalpala Kirjoittajat ovat autourheiluhistorioitsija ja Osmo Kalpalan poika.

<< Osmo Kalpala valmistautuu Monte Carlo ralliin vuonna 1958.

Tapahumia

Stenrothien adventti 2016

Tervetuloa hiljentymään joulun odotukseen lauantaina 26.11.2016 klo 15 - 17.00
Annankulmassa, Annankatu 14 D 00120 Helsinki.

OHJELMASSA

- Jouluhartaus kappalainen **Maija Kuoppala**, Helsingin tuomiokirkkoseurakunta
- Jouluevankeliumi diakonissa **Marja Aho** (K1466)
- Musiikkia kanttori **Risto Pulkamo** piano, **Kaisa Pulkamo** alttoviulu ja **Olli Pulkamo** kitara (H759)
- Jouluinen kahvitarjoilu, josta pyydämme kuuden (6) euron osallistumismaksun.

Ilmoittautuminen maanantaihin 21.11.2016 mennessä jan.sundman@pp3.inet.fi tai tekstiviestillä 040 835 7397.

Myynnissä sukuseuran uusia joulukortteja sekä postimerkkejämme.

Stenroth teemapäivä lauantaina 25.3.2017

Paikka Hotelli Cumulus Hämeenlinna, Raatihuoneenkatu 16– 18

Teema Geneettinen sukututkimus
DNA-hanke sukuseurassa

10.00	Aamukahvi ja päivän avaus
11.30	Lounas ravintola Huviretki
12.30	Ohjelma jatkuu
14.00	Kahvit ja kahvileipä
16.00	DNA-ohjelman päätöskeskustelu

Osallistumismaksu 50 euroa sisältää kokouskulut, luennot, lounaan sekä kahvit. Asiantuntijat kerromme myöhemmin sukuseuran verkkosivuilla ja sähköpostitse.

Ilmoittautumiset 15.3.2017 mennessä jan.sundman@pp3.inet.fi tai tekstiviesti

040 835 7397. Maksu 20.3.2017 mennessä Stenroth sukuseuran tilille FI32 3131300 1246594

Syysretki Iisalmeen, Ylä-Savon sukuihimme

Perinteinen suku- ja historiaretki suuntautuu Iisalmeen syyskuussa 2017.

Ylä-Savon stenrothilaisten kutsumana kokoontumme Iisalmen Seurahuoneella, retkeilemme mm. Koljonvirran taistelujen, vänrikki Stoolin muistomerkeillä ja Juhani Ahon maisemissa sekä Kostianien kotimaisemissa.

Tarkempi ohjelma ja ajankohta julkaistaan sukuseuran verkkosivuilla ja kevään Kivenjuurissa. www.stenrothsukuseura.net

Tervetuloa mukaan!

Jäsenmaksu 2017

Maksu tilille: Handelsbanken FI32 3131300 1246594.
Saaja: Stenroth sukuseura ry

Merkitse viestitilaan jäsenten nimet ja osoite sekä maksuvuodet.

Jäsenmaksu: 2017 on 20 €/vuosi, nuorisojäsen 0 €.
Voit maksaa samalla myös vuoden 2016 maksun, jos se on vielä maksamatta. Eräpäivä 31.1.2017.

Sukuseuran sääntöjen mukaan jäsen, joka ei ole maksanut jäsenmaksua kahteen vuoteen, katsotaan eronneeksi.

Jäsenmaksulaskua ei lähetetä erikseen, maksaminen tapahtuu näiden tietojen pohjalta.

Sääntö Maksamattomien maksu	FI32 3131300 1246594	THLISHIRTO GIERERING <small>Stenroth sukuseuran jäsenmaksu on 20 euroa vuodessa. Nuorisojäsenmaksu on 0 euroa vuodessa. Maksu on suoritettava ennen kuin jäsen osallistuu seuran toimintaan. Maksu on suoritettava suoraan Stenroth sukuseuran tilille. Maksu on suoritettava ennen kuin jäsen osallistuu seuran toimintaan.</small>	
Sääntö Maksu	STENROTH SUKUSEURA RY	MAKSAJA: OSOITE:	
Maksu Maksu		JÄSENMAKSU: 20,00 € NUORISOJÄSEN: 0 €	
Alkuperäinen Tulotiedote		Stenroth Ref. nr	
Tällä on Puhuttu on		Ennen Puhuttu on	31.1.2017

Mietaa ja puusukset, Siukonen ja historiатеos

Hiihtäjälegenda Juha Miedolla oli torstaina 13. loka-kuuta Helsingissä mieluinen tehtävä. Hän pääsi hehkuttamaan isolle toimittajajoukolle kahta uunituoretta kirjaa niiden julkistamistilaisuudessa.

Esillä olivat Helsingin Sanomien urheilutoimittajan Ari Pusan kirjoittama Immo Kuutsan elämäkerta ja Stenroth sukuseuran entisen puheenjohtajan Timo Siukosen Puusuksia Suomesta.

”Minä luen sitä kuin Raamattua tai Katekismusta”, Mieto kuvaili tuntojaan suksikirjasta. Hänellä oli karvaita kokemuksia siitä, kun suksen raaka-aineena koivu menetti asemansa muoville.

Siukonen teki kirjaa kaksi vuotta. Hän istui Kansallisia ja muissa arkistoissa sekä kirjastoissa, haastatteli ja teki salapoliisityötä unohdettujen suksiseppien löytämiseksi. Puusuksia Suomesta on paitsi dokumentteihin ja tarinoihin perustuva historiakirja, myös suksimallien, suksitehtaiden ja suksiseppien tietoteos. Yli 1100 suksiseppää ja 150 suksitehdasta esitellään nimillä ja sijaintipaikoilla maakunnallisille kartoille sijoitettuna.

Stenrothin suku on suuri ja laajalle levinnyt. Yhtään suksiseppän ammattia harjoittanutta tai suksitehtaan työntekijää Siukonen ei löytänyt. Omakohtainen muisto hänellä on kuitenkin Viitasaarelta. ”Harrastin mäkihyppyä pikkupoikana Jyväskylässä tavallisilla murtomaasuksilla. Äitini serkku, koulunjohtaja Pentti Salmenkivi Viitasaarelta lupasi veistää minulle sellaiset. Pääsin hakemaan niitä joululomalla. Kun pääsin perille, Pentti vielä viimeisteli muotoja höylällä. Sitten

Juha Mieto peukutti Timo Siukosen kirjalle Bottalla. Timo Siukosen nimikirjoitukset olivat kysytyjä.
Kuva: Heikki Kotilainen.

maalasimme sukset vaaleansinisiksi. Olin onnesta haljeta. Täyttymys oli suuri, kun pääsin Taulumäen puisiin hypyrimäkiin.”

Tekijä myy kirjaa sukulaisille erikoishintaan 25 euroa kappale plus postituskulut. Ota yhteys: timo.siukonen@sci.fi.

Stenrothien kvartetto

Stenroth-suvun jokaisesta sukuhaarasta Katarinasta, Henrikistä, Sarasta ja Nilsistä on valmistettu oma sukukirja tarinoineen ja sukutauluineen. Kirjasarja on jatkoa vuonna 2006 ilmestyneelle Stenrothien Intermezzo -sukukirjalle.

Toimituskunta: Sukuseuran historiatoimikunta ja suvun jäseniä. Päätoimittaja Liisa Sjöblom ja taittaja Harri Salminen.

Tilaukset: jan.sundman@app3.inet.fi

1 kirja 40 e + postimaksu 8 e
2 kirjaa 70 e + postimaksu 14 e
3 kirjaa 100 e + postimaksu 16 e
4 kirjaa 120 e + postimaksu 20 e

Ulkomaille eri postitusmaksu.

» Osta kirjasi tai koko sarja ja tiedät lisää suvustasi

Palautusosoite:

Theo von Bell
Joukahaisentie 23
04230 Kerava

Port Payé
Finlande
228829
Itella Posti Oy

ECONOMY

Itella Green

Sukuseuran painetut joulukortit

Lähetä joulutervehdys, käytä Stenroth sukuseuran joulukortteja ja postimerkkejä!

Sukuseura on teettänyt Sam von Bellin kahdesta joulukortista jäsentensä ostettavaksi omat joulukortit

Sam von Bellin elämäntyötä esiteltiin Kivenjuurissa 35 syksyllä 2015. Keväällä 2016 järjestettiin avoin äänestys, jonka ylivoimainen voittaja oli tarjotinta kantava neitokainen. Hallitus valitsi sen ja myös hyvin pärjänneen perhekuvan nyt suvun käyttöön.

Kiitos Theo von Bellille erinomaisesta yhteistyöstä.

Tilaa nyt hyvissä ajoin omat korttisi

hintaan **1,50 euroa/kappale + postimaksu.**
Minimimäärä on 10 korttia.

Viimeistele joulukorttisi käyttämällä Stenroth sukuseura ry:n omaa postimerkkiä. Se on 1 luokan ikimerkki (arvo 1,20 euroa).

8 merkin arkki 9,60 euroa.

>> TILAUKSET: jan.sundman@pp3inet.fi

Stenroth-isännänviiri ja -pöytästandaari

Suunnittelu kuvataiteilija Vesa Toukomaan

VIIRI

Koko 40 x 400 cm, 100 % polyesterinen neulos, johon lika ei pintyy. Pikalukko messinkiä.

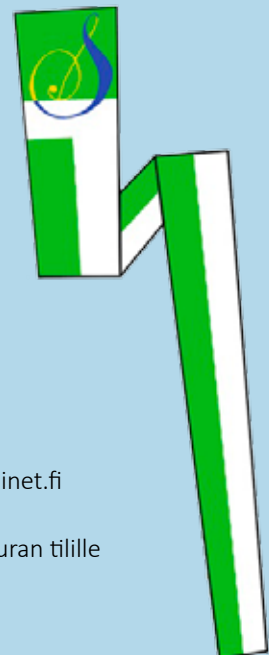
Hinta 70 €/kpl.

PÖYTÄSTANDAARI

niklattu salko 45 cm ja marmorijalusta, viirin materiaali polyesteri.

Hinta marmorijalustoineen 30 €/kpl, nyt myös ilman salkoa ja jalustaa 25 €/kpl.

Pöytästandaarin jalustan nimikelaatan kaiverruksiin saa halutulla tekstillä, enintään 20 merkkiä kolmeen riviin, hinta merkkimäärän mukaan. Esimerkiksi "Stenroth sukuseura ry" maksaa 11 €.

>> TILAUKSET:

Lähetä sitova ostopäätöksesi ja kpl-määrät jan.sundman@pp3inet.fi

Maksa tilauksen maksu sukuseuran tilille
FI32 3131300-1246594.